

Ще Ви изненагаме с това,
което очаквате от нас!

2

СЪВРЕМЕННИК

СПИСАНИЕ ЗА ЛИТЕРАТУРА И ИЗКУСТВО • ИЗДАВА КК „ТРУД“

2019

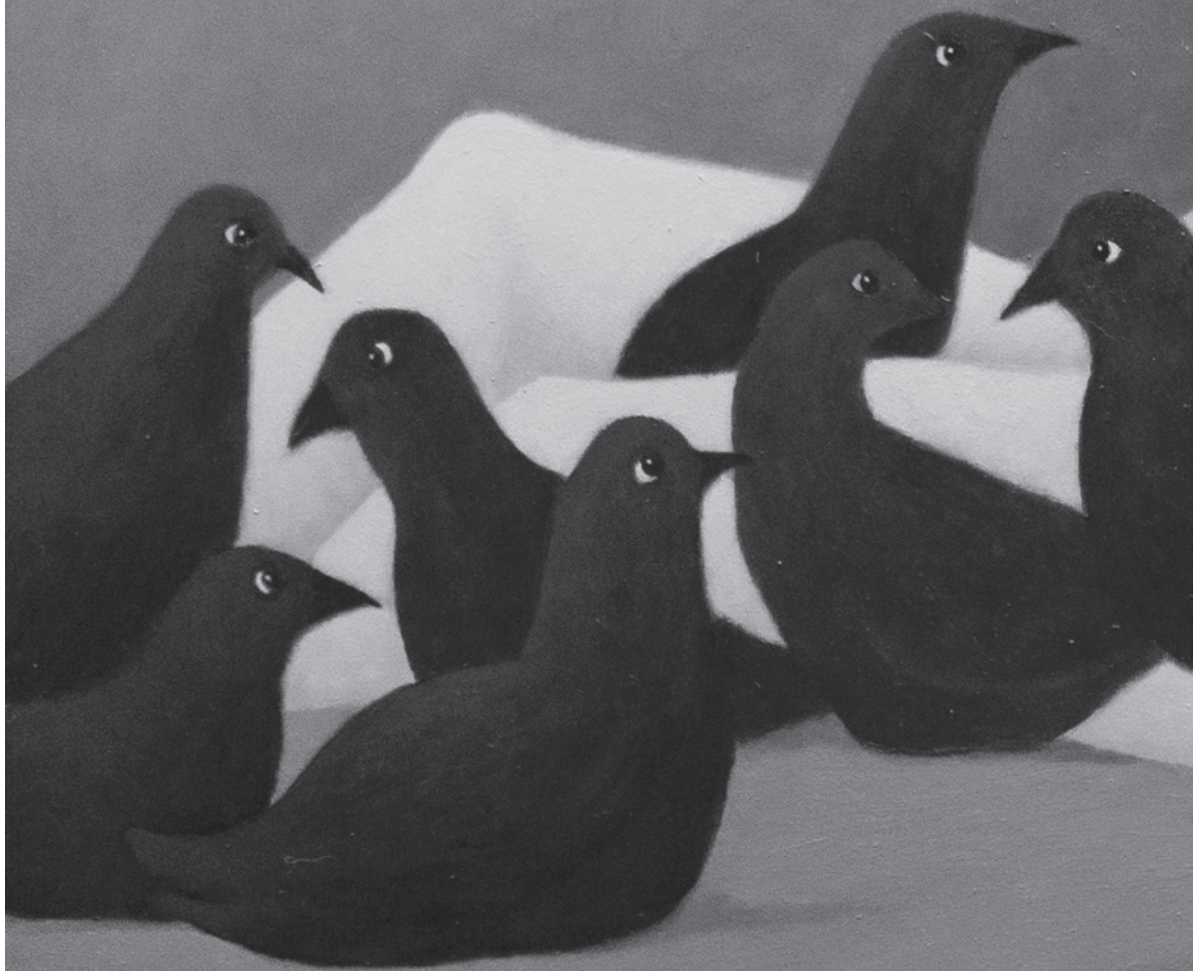
Д.Ж.М. КУТСИ ЖИТИЯТА НА ЖИВОТНИТЕ

памет за
ЙОРДАН РАДИЧКОВ

КРИТИЧЕСКИ ХРОНИКИ
МИТКО НОВКОВ
ПАТРИЦИЯ НИКОЛОВА

РАЗКАЗИ
ЕЛИЗАБЕТ МАККРАКЪН
ДЖОН МАГРЕГЪР
ДЕЙВИД САЙПЪРС
ОТЕСА МОШФЕГ
САМ ШЕПЪРА
КИАРЕ ЛАДНЕР

На първа корица: Георги Йорданов Бай Пелто

2

СЪВРЕМЕННИК

2019

Владимир Зарев
главен редактор

Иво Рафаилов

Георги Йорданов Нощ

В БРОЯ

Георги Йорданов

Година XLVIII
Основател
Павел Вежинов

РОМАН

Дж.М. Кутси

ЖИТИЯТА НА ЖИВОТНИТЕ

*от английски
Пейчо Кънев*

5

ПАМЕТ

за
Йордан
Рагичков

Цочо
Бояджиев

Георги
Каприев

Милен
Миланов

Юлий
Йорданов

79

РАЗКАЗИ

Йордан
Рагичков

93

ПОЕЗИЯ

Александър
Шурбанов

115

РАЗКАЗ

Елизабет
Маккракън

ЕКСКУРЗИЯТА

*от английски
Маргарита
Дограмаджян*

120

РАЗКАЗ

Б.А. Парис
УСЛУГАТА

*от английски
Маргарита
Дограмаджян*

135

РАЗКАЗ

Джон
Магрегър

ИСТОРИЯТА НА МАРТИН

*от английски
Маргарита
Дограмаджян*

151

РАЗКАЗ

Киаре
Ладнер

КАРТИЧКАТА НА ВАН РЕНСБЪРГ

*от английски
Маргарита
Дограмаджян*

156

ПОЕЗИЯ

Марион
Пошман

*от немски
Ева Пацовска*

172

РАЗКАЗ

Отеса
Мошфег

САМОУСЪВЪР- ШЕНСТВОМ СЕ

*от английски
Радослав Петкашев*

178

РАЗКАЗ

Дейвид
Сайпръс

**КРАСИВИТЕ
МАЛКИ НЕЩА**

от английски
Галина Величкова

— 187 —

ПИЕСА

Сам Шепърд
САМИЯТ ДИЛЪН

от английски
Галина Величкова

— 199 —

ПОЕЗИЯ

Бьорн
Кулигк

от немски
Милена Г. Николова

— 214 —

РАЗКАЗ

Енрике
Естрасулас
ЦИГАНСКО ЛЯТО

от испански
Мария Пачкова

— 219 —

РАЗКАЗ

Уго Фонтана
БОЖИЯТ ГНЯВ

от испански
Мария Пачкова

— 223 —

РАЗКАЗ

Томас
де Матос
**НАЩЪРБЕНАТА
УСМИВКА
НА ЖИВОТА**

от испански
Мария Пачкова

— 233 —

РАЗКАЗ

Мерседес
Естрамил
**СЪРЦЕТО НА
РЕБЕКА
ЛИНАРЕС**

от испански
Мария Пачкова

— 244 —

ПОЕЗИЯ

Станислава
Станоева

— 251 —

РАЗКАЗ

Калин
Терзийски
**ЕДИН
ПРАЗЕН ДЕН**

— 257 —

РАЗКАЗИ

Дияна
Тончева

— 272 —

МИНИАТЮРИ

Керана
Ангелова

— 283 —

**КРИТИЧЕСКИ
ХРОНИКИ**

Патриция
Николова
Митко
Новков

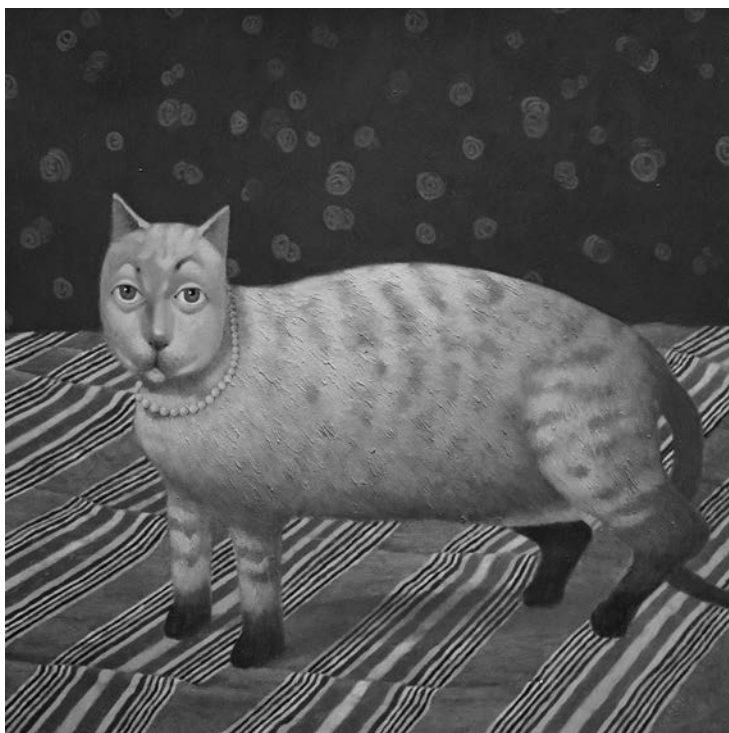
— 301 —

Георги Йорданов Капитанша

Издава:
Книгоиздателска къща „Труд“ ООД
Управител
Венелина Гочева

1202 София, ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 84, етаж 3
тел. 942/2375; office@trud.cc

Георги Йорданов Годеница

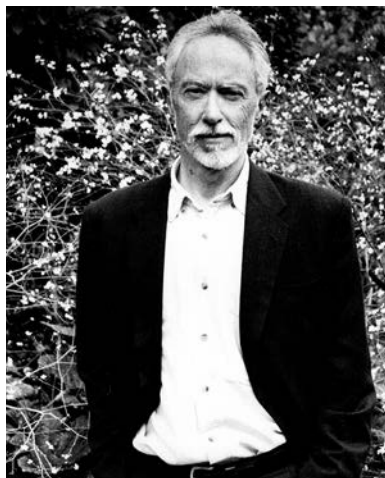
Оформление и предпечат
Иво Рафаилов
Коректор Йорданка Белева

Формат 70x100/16. Печатни коли 26.
Ръкописи не се връщат и не се рецензират.
Печат – „АЛИАНС ПРИНТ“ ЕООД

РОМАН

Дж.М. Кутси

Джон Максвел Кутси, писател, есеист, езиковед, преводач и преподавател, е роден на 9 февруари 1940 г. в Кейптаун, Южноафриканска република (ЮАР). Изучава английски език и математика в Кейптаунския университет. От 1962 до 1965 живее в Лондон, където работи като компютърен програмист за „IBM“. От 1968 до 1971 г. преподава английска литература в Държавен университет на Ню Йорк в Бъфало. Завърща се в ЮАР, за да преподава в Кейптаунския университет, където през 1983 г. е удостоен с титлата „професор по литература“. През 2002 г. се премества да живее в Аделаида, Австралия. Дж. М. Кутси е един от най-награждаваните съвременни писатели. Два пъти става носител на наградата „Букър“ (1983 и 1999), а през 2003 г. е удостоен с Нобелова награда, заради „изключителната структура на творбите му, съдържателните диалози и аналитичната колоритност на стила“. Той е един от най-яръстните критици на апартейда в Южна Африка през 80-те години на миналия век, както е и отявлен защитник на правата на животните и вегетарианец. Автор е на 12 романа, сборници с разкази и новели, както и на романизирани автобиографии. Някои от най-известните му книги са: „В очакване на варварите“ (1980), „Живот и страдания на Майкъл К.“ (1983), „Позор“ (1990), „Дневник на една лоша година“ (2007) и др.

ЖИТИЯТА НА ЖИВОТНИТЕ

ФИЛОСОФИТЕ И ЖИВОТНИТЕ

Той вече я чака на летището, когато тя каца. Изминали са две години откакто е виждал майка си за последен път; въпреки че не желае това да се случва, той се стряска от факта колко се е състарила. Косата ѝ, която преди беше леко посивяла, сега вече е изцяло побеляла; рамената са отпуснати, плътта е увиснала.

Тяното семейство никога не е било от демонстративните. Прегръдка, няколко измърморени думи, и работата с посрещането е приключена. Мълчаливо следват потока от пътуващи до помещението за багаж, вземат нейните куфари и потеглят на деветдесет минутното пътуване с кола.

– Дълъг полет – отбелязва той. – Сигурно си изтощена.

– Направо заспивам – казва тя и наистина, по пътя задрямва за кратко, с глава допряна в стъклото.

В шест часа, докато започва да се стъмва, те спират пред неговия дом в предградията на Уолтъм. На верандата се появяват жена му Норма и децата. В израз на обич, който сигурно ѝ струва доста усилия, Норма широко разтваря ръце и казва:

– Елизабет!

Двете жени се прегръщат; после и децата, доста по-сдържано, показвайки доброто си възпитание, но и някак унило.

Писателката Елизабет Костело ще остане при тях три дни, докато трае посещението ѝ в колежа „Апълтън“. Той не очаква с нетърпение това гостуване. Майка му и жена му не се разбират. По-добре ще е, ако тя отседне в някой хотел, но той не може да се насили, за да предложи това.

Враждебността се подновява почти мигновено. Норма е приготвила лека вечеря. Майка му забелязва, че на масата е сервирано само за трима.

– Децата няма ли да се хранят с нас? – пита тя.

– Не – отвръща Норма, – те ще вечерят в детската стая. Защо?

Този въпрос е излишен, тъй като тя знае отговора. Децата ще се хранят отделно, понеже Елизабет не обича да вижда месо на масата, а Норма отказва да промени хранителните навици на децата си, за да угоди на онова, което тя нарича „деликатните чувства на майка ти“.

– Защо? – пита за втори път Елизабет Костело.

Норма му хвърля гневен поглед. Той въздъхва.

– Майко, децата ще вечерят пилешко, това е единствената причина – казва той.

– О, разбирам – казва тя.

Майка му е поканена в колежа „Апълтън“, в който нейния син е главен асистент по физика и астрономия, за да изнесе ежегодната лекция и да се срещне със студентите по литература. Понеже Костело е моминското име на майка му и тъй като той никога не е виждал основателна причина да разпространява информация за нея, по време на поканата за лекцията не беше известно, че австралийската писателка Елизабет Костело има роднини в „Апълтън“. Той предпочиташе нещата и занаят да си останат по този начин.

Елизабет Костело е най-добре позната заради „Къщата на улица Екълс“ (1969), един роман за Марион Блум, съпругата на Леополд Блум, който в наши дни се сравнява със „Златната тетрадка“ и „Историята на Криста Т.“, основополагаща феминистка книга. През последното десетилетие около нея се издигна малка критическа индустрия; дори в Албакърки, Ню Мексико се издава бюлетинът „Елизабет Костело нюзлетър“.

Заради репутацията ѝ на романист, тази пълничка, белокоса жена беше поканена в „Апълтън“ да говори на тема по неин избор; и тя отговори на поканата, предпочитайки да говори не за себе си и своите произведения, нещо, което нейните спонсори без съмнение биха харесали, а за една нейна фикс-идея – животните.